

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXXV. Confitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus, &c.
Carm. gen. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Terrasq; cingis fluctibus.
 Aestate lenis frigus acre, frigoris
 Aestu rigorem temperas.
 Domine intuere probra, contumelias,
 Et hostium ludibria,
 Qui te lacesunt impijs conuicijs,
 Molestijs nos opprimunt.
 Ne trade uitam turturis tuæ feris.
 Turbam tuorum pauperum
 Ne sempiternâ obliuione desere.
 Memor tui sis fœderis.
 Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellimus
 Obscuritate iniurias.
 Ope destituti & omnibus fracti malis
 Populi pudori consule:
 Ut te merentem prosequantur laudibus
 Miseri leuati lacubus.
 Exurge rector orbis optime, & tuam
 Causam tuere: sis memor
 Quæ probra passim nomini semper tuo
 Stulta ingerat procacitas.
 Voces superbas & tumultus improbos
 Silentio ne supprime:
 Curamq; rerum gerere te mortalium,
 Qui negligunt te, sentiant.
 PSAL. LXXV. Confitebimur tibi De-
 us: confitebimur, & inuocabimus, &c.

Carm. gen. 13.

TE nos carminibus, rex bone patrijs
 Dicemus meritò: te celebrabimus
 Præsen-

Præsentem miseris: & memorabimus
Facta illustria posteris.

Quum plenis uenient tempora sæculis,
Cogam, inquit Dominus, concilium meum:
Iustis supplicijs prosequar impios,
Iustis muneribus pios.

Fundamenta soli dissiliant licet,
Turbetur trepidis gens hominum minis,
Fundamenta soli fluxa adamantinis
Nectam rursus ego uinculis.

O stultos: quoties admonui modum
Vesane ut facerent nequitiae suae!

In caelum quoties admonui impios
Ne stulte arma capesserent!

Quid caelum stolidi uoce lacescitis?

Qua spe sic furitis? spiritus arrogans
Cuius praesidio fretus in aethera

Cristas erigit impias?

Eois coeat uiribus Occidens,
Coniurent calidae cum Borea plage,
Frustra diuitias, sceptrum, potentiam
Cuiquam conciliauerint.

Vnus rex hominum res hominum suo

Versans arbitrio, praecipitem trahit

illum de solio, plebis ab infimae

Hunc face ad solium erigit.

Nam cratera meri purpurei Deus

in dextra tenet, & uindice pharmaco

Udantem pateram temperat, & malis

Iustum supplicium parat.

K

Illinc impietas undiq3 ab ultimis
Terrarum spatijs hauriet, & mero
Consumpto, cupido gutture turbida
De face exitium bibet.

At me uate, Dei, quem genus Isaci
Et ture & precibus placat & hostijs,
Omnis posteritas munificentiam
Et uim numinis audiet.

Confringam tumidæ tela superbiæ
Formidata bonis: cladibus obruta
Emerget pietas, & super æthera
Tollet conspicuum caput.

PSALM. LXXVI. Notus in Iudæa De
us: in Israel magnum nomen eius, &c.

Carm. gen. 11.

Gentes profanæ numinis loco colunt
Sibi quisq3 quem finxit Deum:
Iudæa uerum nouit & colit Deum,
Laudatq3 festis cantibus:
Deum Sionis incolam, Solymæ sacris
Cui templa fumant ignibus.
Illic minaces fregit arcus, lucida
Fregit sagittæ spicula.
Clypea sinistris rapuit, enses dexteris:
Famesta bella sustulit.
Tu belluosis montium clarus iugis
Apparuisti: tu feram
Compescuisti fortium superbiam
Regum